

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **P. N.**, proti žalovanému: **Nejvyšší soud**, se sídlem Burešova 20, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2020, č. j. 29 A 170/2017 - 95,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 16. 7. 2019 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým krajský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí předsedy Nejvyššího soudu ze dne 6. 6. 2017, č. j. Zin 57/2017 - 11. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí tiskového mluvčího Nejvyššího soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. Zin 57/2017 - 2, kterým byla odmítnuta stěžovatelova žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění rozhodném pro nyní projednávanou věc (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Stěžovatel žádal „*o poskytnutí kopie stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti panem Pelikánem v neprospěch pana doktora Rathá*“. Poskytnutí informace bylo odmítnuto s poukazem na § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť se jednalo o informace o probíhajícím trestním řízení.

[2] V kasační stížnosti stěžovatel uvedl pouze, že napadá v záhlaví citovaný rozsudek krajského soudu. Současně s kasační stížností požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, který následně doplní jeho kasační stížnost o důvody.

[3] Stěžovatel byl i pro řízení o kasační stížnosti osvobozen od soudních poplatků usnesením krajského soudu ze dne 25. 9. 2017, č. j. 29 A 170/2017 - 26. Nejvyšší správní soud však dospěl k závěru, že jde v projednávaném případě o spor akademického charakteru, jehož výsledek se ve stěžovatelově osobní sféře neprojeví. Osvobození od soudních poplatků nemá být institutem umožňujícím chudým osobám vést bezplatně spory podle své libosti, nýbrž zajistit, aby v případech, kdy nemají dostatek prostředků,

a přitom je namístě, aby soudní spor vedly (neboť jde o věc skutečně se dotýkající jejich životní sféry), jim nedostatek prostředků nebránil v účinné soudní ochraně. Takovou povahu však předmětný spor nemá. Jde o poskytnutí informace, která již stěžovateli byla poskytnuta a která se netýká jeho životní sféry. Nejvyšší správní soud proto osvobození od soudních poplatků stěžovateli odejmul usnesením ze dne 11. 8. 2020, č. j. 5 As 228/2020 - 17. Stejným usnesením Nejvyšší správní soud zároveň zamítl stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce uhradil soudní poplatek ve výši 5000 Kč a dále aby ve stejné lhůtě odstranil vady kasační stížnosti spočívající v absenci důvodů a petitu a předložil plnou moc k zastupování udělenou jím advokátu, popř. aby doložil, že má právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Současně byl stěžovatel poučen o tom, že pokud včas neuhradí soudní poplatek, soud řízení o kasační stížnosti zastaví, a pokud včas nevyhoví ostatním uvedeným výzvám, soud kasační stížnost odmítne.

[4] Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovateli doručeno dne 18. 8. 2020. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku tak uplynula dne 18. 9. 2020. Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že stěžovatel ve lhůtě stanovené uvedeným usnesením poplatek za kasační stížnost neuhradil. Ve stanovené lhůtě nepředložil ani plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, ani neprokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stejně tak ve stanovené lhůtě neodstranil vady kasační stížnosti.

[5] Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než řízení o kasační stížnosti zastavit podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Nejvyšší správní soud dále pro úplnost dodává, že nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nebo podle § 37 odst. 5 s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými postupy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2017, č. j. 3 As 129/2017 - 35).

[7] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 8. října 2020

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu